

Prövningar

Att uppmana till glädje under prövningar kan verka cyniskt med tanke på dem som verkligen är svårt drabbade. Det krävs att det finns en verkligt god grund för det som sägs. När apostlarna uppmanar de kristna församlingarna till glädje även under prövningar, behöver vi noggrant lägga märke till på vilket sätt de gör det, hur glädjen motiveras, och sedan följa deras exempel. Vi ska här se på det inledande avsnittet i Första Petrusbrevet (1 Pet 1:3–9).

”Gläd er därför, om ni nu under en kort tid måste utstå prövningar av olika slag” (v. 6).

Petrus specificerar inte vilka prövningar det gäller utan han säger att de kan vara av olika slag. Oavsett hur prövningen ser ut, är alltså Petrus uppmaning att en kristen ska glädja sig. För att inte missförstå uppmaningen måste den ses i sitt sammanhang. Petrus fortsätter: ”Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgängligt, fastän det håller provet i eld, och den tron ska visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig. Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje, då ni nu är på väg att vinna målet för er tro, era själars frälsning.” (1 Pet 1:7–9)

När vi ser på Petrus uppmaning till glädje under prövningar så är det alltså *inte en glädje över prövningen i sig* utan det är en glädje över *det som prövningen leder till*. Prövningen visar äktheten i tron, och denna äkthet, skriver Petrus, är långt mer värd än guld som är förgängligt men ändå måste prövas i eld. Den glädje som han uppmanar till har sin djupaste grund i att det är en glädje över Jesus Kristus: ni ”jublar *över honom*”. Många slags prövningar – såsom förföljelser, lidande, sjukdom, isolering och ensamhet – är i sig följder av de onda krafter som kom in i skapelsen genom syndafallet. De tillhör livet öster om Edens lustgård, de villkoren som alla efter Adams fall föds in i. Men det är alltså inte sådana onda saker som Petrus uppmanar till glädje över. De är fiender och inkräktare i Guds goda skapelse och skall beskrivas som sådana. Gud låter dem finnas kvar i världen för syndens skull, men i sig är de onda och det finns ingen plats för sådant i Guds nya skapelse.

Petrus uppmaning till glädje innebär inte heller att prövningarna inte skulle tas på allvar eller

förringas. Tvärtom tar han dem på stort allvar och jämför dem alltså med elden som renar guldet. Men poängen är att han *också* tar realiteten i trons liv på allvar. Tron är riktad mot något som är reallt och verkligt även om det inte syns med det yttre ögat. Två gånger säger Petrus att de inte kan se Jesus, men det hindrar inte att de kan *älska honom*, tro på honom och *jubla över* honom (v. 8). För sina yttre ögon och sinnen upplevde de prövningar av olika slag. Men de levde i en verklighet som är större än så, och de kunde samtidigt jubla över Jesus ”i obeskrivlig himmelsk glädje”.

För att vidare förstå Petrus tal om glädje under prövningar ska vi lägga märke till vad som föregår den aktuella versen. Petrus skriver där, att Gud har skänkt de kristna ett arv ”som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen” (v. 4). Petrus uppmaning till glädje under prövningen ligger därför inbäddad mellan två mäktiga avsnitt där han beskriver det himmelska målet för tron. Han kontrasterar det förgängliga – t.o.m. det ädla guldet kallas förgängligt – med det oförgängliga. Sett i det stora perspektivet handlar prövningen om ”en kort tid”. I prövningen blir det tydligt, att denna värld är underlagd krafter som gör att dess skönhet ”förstöras, fläckas och vissnar”. Men det underbara evangeliet säger att förgängelsen och bräckligheten inte har sista ordet. Jesus Kristus ”har gjort slut på döden och fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangelium” (2 Tim 1:10). Så kommer Petrus uppmaning om glädjen efter ett avsnitt där han även beskrivit Jesu uppståndelse och vad den betyder: Gud har fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda.

Den kristna församlingen delar världens yttre nöd och villkor. Den ska tillsammans med andra arbeta för det goda och bära fram alla människor i bön inför Gud. Men den har också kallelsen att vittna om den större verklighet som har uppenbarats genom Jesu seger över döden. Den har ett hopp och ett vittnesbörd som går utöver allt vad som finns i förgänglighetens värld, om en Frälsare och ett arv i himlen som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna.

Torbjörn Johansson
rektor

Oavsett hur prövningen ser ut, är alltså Petrus uppmaning att en kristen ska glädja sig.